

nieuwe onlusten, en dus kosten, uit voortkomen. Als er geen hoop is dat dat zal lukken, zou het bestuur zelf eens kunnen proberen om het derde en vierde punt, waaraan directeur Tallefert in zijn brief van 4 december 1760 de deplorabele toestand van Bengalen toeschrijft, weg te nemen of te verminderen. Om spanningen met de Engelsen te vermijden, zou iemand als de loods Eugenius de Mitre niet in dienst genomen hebben moeten worden, tenzij gebrek aan loodsen dat onvermijdelijk had gemaakt. Deze benoeming zou nadelige gevolgen hebben gehad, als het overlijden van De Mitre het besluit van Henry Vansittart om hem op te pakken [fol. 1021] waar hij zich ook zou bevinden, zonder zelfs Compagnies vlag te ontzien, niet had ontkracht. Om onaangename ontmoetingen als die te Patna te voorkomen, is het verboden om op enig onderhorig kantoor van Bengalen deserteurs van de Engelsen in dienst te nemen, noch hun bescherming van Compagnies vlag te geven. Daarom is goedgekeurd dat er in een brief van 10 maart 1762 aan Calcutta door de dienaren te Patna is geprotesteerd tegen het harde optreden tegen elf Engelse deserteurs, die door de naib suba gedwongen, vrijgesteld waren van dienst. Ook is aanvaard dat er met de Engelsen een overeenkomst is gesloten over het uitwisselen van deserteurs. Men vindt dat, als er geen mogelijkheid is om op de voorgestelde wijze een overeenkomst te sluiten, er beter geen enkele gesloten kan worden. Bovendien moeten slechts deserteurs worden aangenomen die een effectief onderdeel [fol. 1022] van de staat zijn en dan uitsluitend te Hooghly. Het verzoek om pardon te mogen verlenen aan alle uit eigen beweging terugkerende deserteurs, moet, gezien de huidige omstandigheden, nader overwogen worden. Het is goedgekeurd dat ieder die een deserter terugbrengt, onmiddellijk 10 ropia op zijn soldijrekening krijgt bijgeschreven, onverminderd een strafactie door de fiscaal. Hopelijk heeft dit effect en geeft het geen problemen met de Engelsen. Hoezeer het laatste ook vermeden moet worden, dat betekent niet dat alle beledigingen en kleineringen door hen maar geaccepteerd zouden moeten worden. Niet alleen het ceremonieel bij het recente bezoek aan Tallefert door de gouverneur te Calcutta Vansittart [fol. 1023] en zijn vrouw, vastgesteld in de geheime resolutie van 24 november 1761, is goedgekeurd, maar ook het achterwege laten van saluutschoten voor bezoekende Engelse gecommiteerden. Dit in navolging van eenzelfde behandeling van de gecommiteerde kapitein Dominicus von Staeden en onderkoopman Jan Carel Kist toen zij Calcutta bezochten. Als de Engelsen geen saluutschoten blijven geven, kan er op gelijke wijze worden doorgegaan. Volgens het bestuur betekent de belofte van Vansittart dat hij maatregelen zal nemen tegen het aanhouden van Compagnies vaartuigen, waardoor de vrachtkosten opliepen, niet meer dan dat ze gelijk blijven aan die ten tijde van de vorige nawab. Toen waren ze al onverdraaglijk hoog. Ook al veranderen de tijden, de Compagnie zal zo nooit met de Engelsen kunnen concurreren. Hierop is geantwoord dat, als zich een goede gelegenheid voordoet, geprobeerd moet worden of dit niet ten goede is te keren. Ook hebben de kooplieden bij gouverneur Vansittart geklaagd over de gewelddadigheden van de Engelse gomastos in de weverijen van de grove textiel, [fol. 1024] en over het ophouden van vaartuigen en koeriers door Engelse sipoys. Hoewel dat weinig opleverde, moet het bestuur met klagen doorgaan. Ook moet men blijven aandringen op de teruggave van de goederen geroofd van het detachement van vaandrig Louis Monrooij t.w.v. ropia 3525 $\frac{1}{4}$,-. Het bestuur had zich afgevraagd of de Engelsen niet achter de inhoud van de geheime brief uit Batavia van 25 augustus 1761 waren gekomen via Randolph Marriot. Daarop is geantwoord dat deze toen niet te Batavia was, maar wel enige andere Engelsen. Er is verzocht dat er in Bengalen onderzoek zou worden gedaan wie hadden gelekt, zoals dat reeds te Batavia was geschied. [fol. 1025] Daaruit is geen reden tot verdenking voortgekomen. Hoewel men zei dat het ondoenlijk was, is bevolen om een lijst van Engelse schepen die in de rivier de Hugli zijn aangekomen, op te stellen. Aangaande vreemde naties is het optreden van directeur Louis Tallefert in het meningsverschil met de Denen over de vestiging van Alexis Winslow te Chinsura goedgekeurd. Hij was door de Denen gearresteerd, maar weer ontsnapt en opnieuw onder bescherming van de Compagnie toegelaten. De betaling van een peshkash van f 41.068, wat maar f 2047 minder is dan het voorafgaande jaar, is aanvaard. Het is goed dat de Patnase